

Rollefordelingen i argentinsk tango

Det var med stor interesse, jeg i "Tango Tidende" læste Hanne Andersen's leder om rollefordelingen i argentinsk tango.

Jeg har selv tænkt meget på det fine samspil, der skal være mellem parterne i dans og har også skrevet en del om dette.

Her bringes min artikel "Hvad er dejlig dans, og hvordan opnås den?", som jeg har skrevet, før jeg begyndte at danse argentinsk tango.

Det, jeg skriver her, er ud fra mine erfaringer i dansk folkedans og svenske og norske pardanse, herunder polska og pols.

Om disse danse kan man sige, at de er "programmerede", således at begge parter ved hvilke trin, der skal danses.

Det er også skrevet ud fra mine erfaringer i standarddans, hvor man ikke helt kan sige det samme, idet herren her bestemmer, hvilken variation, der skal danses, men når den først er i gang, ved damen hvilke trin, hun skal tage.

I disse danse fører herren, men ikke på samme måde som i argentinsk tango, hvor man nok må sige, at samspillet er finere.

Her kan man improvisere ved f. eks. til enhver tid afbryde/ændre eller eventuelt danse i et andet tempo (f. eks. halv- eller dobbelttakt) eller endda holde en pause.

Som Hanne skriver: "Skal manden nu være hestedressør eller hestehvisker, for at tingene skal lykkes?"

Her kan man selvfølgelig tænke sig alle grader.

Skal manden dirigere - føre - lede - invitere - lokke ?

En dame, jeg forelagde dette spørgsmål, kunne godt lide udtrykket "invitere", men kan også godt lide overraskelser under dansen, blot det ikke virker som en overrumpling. Det kunne f. eks. være nogle trin i dobbelt takt og evt. med en retningsændring.

En anden dame, der fik forelagt ovenstående, skriver til mig, at hun kan tilslutte sig udtalelsen og endvidere: "Jeg ser dansen som et samspil.

Manden er den, som kommer med udspillet/sætter rammerne, og kvinden responderer med sit personlige udtryk. Dansen skal være en leg med overraskelser, fantasi og livsglæde - og alligevel stilfuld."

Spørgsmål og kommentarer til det her fremførte er meget velkomne.

Venlig hilsen fra

Verner Jensen 3. januar 2002
(Tango Tidende 1/02)